

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Kommunernas garanticentral

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en ändring av lagen om Kommunernas garanticentral.

De fordringar för vilka garantier beviljade av garanticentralen kan användas som säkerhet föreslås bli preciserade. I propositionen föreslås också att man frångår det reglemente som styr garanticentralens verksamhet och som inrikesministeriet fastställer. Samtidigt föreslås att en del av bestämmelserna i det nuvarande reglementet överförs till lagen eftersom de hör till området för lagstiftningen. Detta gäller bl.a. de bestämmelser som handlar om villkoren för beviljande av garanti, garantins förhållande till Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd, placeringen och användningen av medel som överförs till garanticentralens fond och garanticentralinspektörens befogenheter.

Enligt förslaget kan garanticentralens fond i motsats till nuläget temporärt också användas för arrangemang avsedda att hindra att det uppkommer en betalningsskyldighet som

omedelbart hotar garanticentralen.

Närmare föreskrifter om garanticentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garanticentralens övriga verksamhet meddelas i en instruktion som garanticentralens delegation godkänner.

Enligt propositionen kan också kommuner som för närvarande inte är medlemmar i garanticentralen bli medlemssamfund i garanticentralen. Den revisionsammanslutning som skall granska garanticentralens förvaltning och räkenskaper och den garanticentralinspektör som svarar för tillsynen över garanticentralen skall kunna utses för en längre tid än ett år, dock högst för fyra år. Bestämmelserna om rätten för de kommuner som är medlemssamfund i garanticentralen att söka ändring i beslut om betalningsandelar som tas ut hos kommunerna för att täcka borgensansvar föreslås bli preciserade.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2007.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge	3
1.1. Garanticalens syfte, medlemssamfund och verksamhetsprinciper.....	3
1.2. Garanticalens förvaltning och finansieringen av verksamheten	4
1.3. Tillsyn, verkställighet och ändringssökande.....	5
2. Bedömning av nuläget	5
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
4. Propositionens konsekvenser.....	7
4.1. Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för företagsverksamheten	7
4.2. Administrativa konsekvenser och konsekvenser för de anställda	8
5. Beredningen av propositionen.....	9
DETALJMOTIVERING.....	10
1. Lagförslag	10
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	13
3. Ikraftträdande	14
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	14
LAGFÖRSLAG	15
om ändring av lagen om Kommunernas garantical	15
PARALLELLTEXTER.....	19
om ändring av lagen om Kommunernas garantical	19

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Garanticalentralens syfte, medlems-samfund och verksamhetsprinciper

Verksamheten vid Kommunernas garanticalentral, nedan garanticalentralen, baserar sig på lagen om Kommunernas garanticalentral (487/1996). Garanticalentralen är en offentlig-rättslig anstalt som verkar som självständig juridisk person och vars syfte är att trygga och utveckla en gemensam medelsanskaffning för kommunerna. För att detta syfte skall nås kan garanticalentralen bevilja garantier för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt att medlen lånas ut till kommuner och samkommuner samt sammanslutningar som helt ägs av kommunerna eller helt lyder under deras bestämmanderätt.

Enligt lagen kan garanticalentralen bevilja garantier även för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som avses ovan att medlen lånas ut till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt.

För närvarande finns det ett enda kreditinstitut som avses i lagen och som omfattas av medelsanskaffning som garanticalentralen beviljar garantier för, nämligen Kommunfinans Abp, nedan Kommunfinans. Kommunfinans bedriver kreditinstitutsverksamhet enligt kreditinstitutslagen (1607/1993). Kommunfinans är den kommunala sektorns eget kreditinstitut och utgör en del av kommunernas gemensamma medelsanskaffningssystem. Aktiestocken i Kommunfinans ägs av kommunerna, samkommunerna, kommunernas hyreshusbolag, Finlands Kommunförbund och Kommunernas pensionsförsäkring. I praktiken begränsar bolagsordningen för Kommunfinans aktieinnehavet i kreditinstitutet till den kommunala sektorn. Kommunfinans i dess nuvarande form bildades den 1 maj 2001 när det tidigare Kommunfinans Abp och Kommunernas Bostadskredit Abp slogs samman.

Medlemssamfund i garanticalentralen är kommunerna. Kommunerna är medlemssamfund direkt med stöd av lagen. När lagen om Kommunernas garanticalentral stiftades kunde en kommun ändå låta bli att bli medlem i garanticalentralen genom att skriftligen meddela det till inrikesministeriet inom tre månader efter lagens ikraftträdande. På grund av detta och på grund av vissa kommunsammanslagningar efter lagens ikraftträdande har garanticalentralen som medlemssamfund alla andra kommuner än kommunerna Bjärnå, Hanksalmi, Koskis, Kuhmoinen, Oripää, Pihtipudas, Ruokolahti, Rääkkylä, Valtimo, Vörå, Yläne och Ypäjä. Enligt lagen kan dessa kommuner inte bli medlemssamfund i garanticalentralen. En kommun som är medlemssamfund i garanticalentralen kan inte heller utträda ur garanticalentralen.

Garticalentralen har således 403 kommuner som medlemmar, och sammanlagt 253 kommuner äger aktier i Kommunfinans.

Tack vare de garantier som garanticalentralen beviljar för medelsanskaffning till Kommunfinans kan Kommunfinans i sin medelsanskaffning dra nytta av hela den kommunala sektorns kreditvärdighet. På så sätt är de lån som Kommunfinans beviljas inte förknippade med någon kreditförlustrisk, och därför har Kommunfinans hög kreditvärdighet och kan få lån till förmånliga villkor på finansmarknaden.

Kommunfinans är den kommunala sektorns interna specialkreditinstitut och utgör en del av den kommunala sektorns medelsanskaffningssystem. Europeiska gemenskapernas kommission har konstaterat att den medelsanskaffning och vidareutlåning av medel som Kommunfinans bedriver med stöd av garantier beviljade av garanticalentralen på vissa villkor är förenliga med bestämmelserna om statligt stöd i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Dessa villkor som kommissionen har godkänt ingår i reglementet för garanticalentralen. Enligt reglementet kan garanticalentralen bevilja garantier för medelsanskaffning till Kommunfinans på villkor att Kommunfinans använder de medel som anskaffats

1) för finansiering av kommuner och samkommuner,

2) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd på förmånliga villkor finansiera sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt, eller

3) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd på förmånliga villkor finansiera sammanslutningar som helt ägs av kommuner eller samkommuner eller lyder under deras bestämmanderätt eller kommunala affärsverk, vilka utövar offentliga serviceuppgifter som enligt lagen ingår i kommunens verksamhetsområde eller verksamhet som direkt tjänar dessa eller andra för medborgarna nödvändiga tjänster, om ordnandet av de sistnämnda tjänsterna på grund av lokala eller regionala omständigheter behövs för att säkra tillgången till eller en effektiv produktion av dessa.

Gällande lag och reglemente har tolkats snävt när det gäller fordringar som omfattas av garantin. Det har ansetts att garanti kan beviljas bara som säkerhet för fordringar som sammanslutningar som finansierar Kommunfinans har. Garantcentralen har således kunnat garantera solvensen hos Kommunfinans i förhållande till dess finansörer. Däremot har garantcentralen inte beviljat garantier som skydd för de fordringar som Kommunfinans har ens i de fall då en fordran har haft direkt anknytning till den medelsanskaffning enligt lagen som Kommunfinans bedriver. Garantcentralen har således inte kunnat garantera solvensen i förhållande till Kommunfinans hos dem som finansierar Kommunfinans när det gäller skyddet mot risker i anslutning till medelsanskaffningen till Kommunfinans.

1.2. Garantcentralens förvaltning och finansieringen av verksamheten

Enligt lagen utövas garantcentralens beslutanderätt av garantcentralens delegation, om inte något annat föreskrivs i lagen eller beslutanderätten enligt reglementet för garantcentralen tillkommer något annat av garantcentralens organ eller någon person som är anställd vid garantcentralen. Inrikesministeriet utser delegationen för en fyraårsperiod bland personer som Finlands Kommunför-

bund har föreslagit. Garantcentralen har en styrelse, som svarar för garantcentralens förvaltning och för beredningen och verkställandet av delegationens beslut. Styrelsen för garantcentralens talan. Garantcentralen har en verkställande direktör, som utnämns av styrelsen.

Nödvändiga föreskrifter om sammansättningen av och mandattiden för garantcentralens organ, om deras uppgifter och om annan verksamhet som de bedriver meddelas i reglementet, som delegationen godkänner och inrikesministeriet fastställer.

Garantcentralens förtroendevalda och anställda utför under tjänsteansvar de uppgifter som avses i lagen om Kommunernas garantcentral. I fråga om jäv för förtroendevalda och anställda vid garantcentralen gäller det som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om jäv för tjänstemän. Garantcentralen har för närvarande två anställda, verkställande direktören och en byråchef.

Beslut om beviljande av garantier för medelsanskaffning till Kommunfinans fattas av garantcentralens styrelse eller, med stöd av ett reglemente, av verkställande direktören. Enligt lagen skall sunda och försiktiga affärsprinciper iakttas när garantier beviljas. Garantier kan beviljas endast mot tillräcklig säkerhet. Av särskilda skäl kan garanti beviljas även utan säkerhet, om inrikesministeriet ger tillstånd till detta.

Garantcentralen tar ut borgensprovision av Kommunfinans för de garantier den beviljar. Enligt lagen skall garantcentralens utgifter på lång sikt täckas med intäkterna av verksamheten, alltså närmast med de nämnda borgensprovisionerna.

Garantcentralen skall för att trygga sin likviditet ha en fond, som förkovras och används enligt vad som bestäms i reglementet, och arrangera nödvändiga beredskapskrediter. Garantcentralens fond har just nu en storlek av ungefär sju miljoner euro, och den beräknas växa till ca 20 miljoner euro före 2015.

Betalningsskyldighet som har uppkommit på grundval av en garanti som garantcentralen har beviljat skall i första hand täckas med medel ur garantcentralens fond. Om fondens medel inte räcker till för att täcka betalningsskyldigheten, har garantcentralen rätt att täcka skyldigheten med betalningsandelar

som tas ut hos medlemssamfunden. Enligt lagen svarar de kommuner som är medlemmar i garanticentralen tillsammans för täckningen av garanticentralens förbindelser i proportion till invånarantalet. Kommunen har rätt att få tillbaka sin betalningsandel av garanticentralen när garanticentralen har medel till detta. Garanticentralen har aldrig blivit betalningsskyldig på grund av beviljade garantier och har således inte heller behövt ta ut betalningsandelar av kommunerna.

1.3. Tillsyn, verkställighet och ändrings-sökande

En garanticentralsinspektör övervakar att garanticentralens verksamhet är lagenlig. Inrikesministeriet förordnar garanticentralsinspektören för ett kalenderår i sänder på framställning av garanticentralens styrelse. I lagen anges behörighetsvillkoren för garanticentralsinspektören. En revisionsammanslutning som valts att sköta revisionsuppgifterna vid garanticentralen kan inte samtidigt vara garanticentralsinspektör.

Garanticentralsinspektören skall utan dröjsmål lämna en anmälan till garanticentralens styrelse och behörigt ministerium om en omständighet eller ett beslut beträffande garanticentralen som inspektören fått kännedom om i sitt uppdrag och som kan anses bryta mot lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter om garanticentralen eller dess verksamhet i väsentlig grad, äventyra garanticentralens fortsatta verksamhet eller leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett negativt utlåtande om fastställande av bokslutet.

Garanticentralens räkenskaper och förvaltning skall granskas av en revisionsammanslutning som garanticentralens delegation utser för ett kalenderår i sänder. Vid revisionen iakttas i tillämpliga delar revisionslagen (936/1994).

De borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som tas ut på garantier som garanticentralen har beviljat får utan dom eller utslag utsökas i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961), nedan skatteutsökningslagen. Garanticentralens beslut att ta ut borgensprovisioner och betalningsandelar för samfund

kan således verkställas omedelbart.

Lagen om Kommunernas garanticentral möjliggör utöver omedelbar verkställighet också rättsmedel enligt skatteutsökningslagen, såsom grundbesvär och domstolarnas möjlighet att förbjuda eller avbryta verkställigheten av ett avgiftsbeslut som saknar laga kraft. Vid grundbesvär kan den som är missnöjd med garanticentralens debiteringsbeslut på de grunder som anges i skatteutsökningslagen söka ändring i beslutet genom besvär hos den behöriga förvaltningsdomstolen inom fem år räknat från ingången av året efter det år då fordran fastställts eller debiterats.

Ett medlemssamfund kan också till delegationen framställa ett yrkande på rättelse av ett beslut som styrelsen har fattat om medlemsamfundens betalningsandelar. Rättelseyrkandet skall framställas inom 14 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel. I beslut som delegationen har fattat om rättelse av betalningsandel får ett medlemssamfund i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996) söka ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Även garanticentralen får söka ändring i beslut som meddelats med anledning av besvär.

2. Bedömning av nuläget

Bestämmelserna i lagen om Kommunernas garanticentral är delvis föråldrade och oklara och dessutom alldeles för begränsande och oändamålsenliga när det gäller att nå målet med garanticentralens verksamhet. Garanticentralens verksamhet regleras i lagen och i reglementet för garanticentralen på ett sätt som inte till alla delar uppfyller grundlagens krav på lagstiftningen. En del av bestämmelserna i reglementet för garanticentralen hör till området för lagstiftningen och bör följaktligen överföras från reglementet till lagen. Reglementet för garanticentralen fastställs av inrikesministeriet. Merparten av bestämmelserna i reglementet är sådana som inte förutsätter ministeriets medverkan och tillsyn. Inom förvaltningen har man huvudsakligen försökt frångå styrning som bygger på bestämmelser i reglementen.

De bestämmelser kan anses vara föråldrade som hindrar nya kommuner från att bli med-

lemssamfund i garantcentralen, liksom även bestämmelserna om det av inrikesministeriet fastställda reglementet.

Bestämmelserna om definitionen av fordringar som omfattas av garantin och om rätten att söka ändring i garantcentralens beslut om medlemssamfundens betalningsandelar har visat sig vara oklara. Verksamheten inom garantcentralen och Kommunfinans har begränsats på ett oändamålsenligt sätt av den gällande lagens tolkning när det gäller skyddet mot risker i anslutning till den medelsanskaffning som Kommunfinans bedriver. Enligt den gällande tolkningen kan garantcentralen inte garantera solvensen i förhållande till Kommunfinans hos de sammanslutningar som Kommunfinans skaffar medel till. När det gäller att slå fast vilken internationell kreditvärdighet Kommunfinans och Kommunernas garantcentral har är det också viktigt att medlemssamfundens betalningsandelar, oberoende av en eventuell besvärprocess, snabbt och effektivt kan tas ut om borgensansvaret skulle realiserats. På denna punkt har internationella kreditvärderingsinstitut vid värderingen av Kommunfinans och garantcentralen uppmärksammat att bestämmelserna om verkställighet och sökande av ändring är svårtydda.

De bestämmelser som gäller villkoren för beviljande av garanti, garantins förhållande till Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd, placeringen och användningen av medel som överförts till garantcentralens fond och garantcentralinspektörens befogenheter hör till området för lagstiftningen och bör därför överföras från reglementet till lagen. Dessutom kan garantcentralens fond för närvarande användas bara för att täcka en betalningsskyldighet som redan har uppkommit. Ändå vore det i regel motiverat att agera förebyggande för att förhindra att en betalningsskyldighet uppkommer.

Att den revisionssammanslutning som skall granska garantcentralens förvaltning och räkenskaper och den garantcentralinspektör som svarar för tillsynen över garantcentralen utses för ett kalenderår i sänder har visat sig vara problematiskt med tanke på långsiktigheten i verksamheten och med tanke på det administrativa arbetet. I praktiken har samma revisionsammanslutningar omvalts årligen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Målet med denna proposition är att modernisera lagen om Kommunernas garantcentral för att det skall kunna säkerställas att kommunernas gemensamma medelsanskaffningssystem fungerar i en förändrad omvärld. Lagen föreslås bli ändrad på det sätt som grundlagen förutsätter och även preciserad. Dessutom skall garantcentralens befogenheter utökas till vissa delar.

De fordringar för vilka garantier beviljade av garantcentralen kan användas som säkerhet föreslås bli preciserade. För det första kan garantier precis som för närvarande beviljas som säkerhet i förhållande till kreditinstitutet för fordringar som sammanslutningar som finansierar kreditinstitut avsedda i lagen (Kommunfinans) har. För det andra skall garantier också kunna beviljas som säkerhet för kreditinstitutens fordringar när det är fråga om arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning till kreditinstitutet. De nämnda fordringarna, som har samband med att man skyddar sig mot ränte- och valutakursrisker och andra risker i anslutning till kreditinstitutets medelsanskaffning, börjar således i motsats till nuläget omfattas av den garanti som garantcentralen beviljar. Det sammanlagda beloppet av dessa fordringar föreslås likväl bli begränsat i lag till högst fyra procent av det totala beloppet av garantcentralens borgensansvar.

I propositionen föreslås att man frångår det reglemente som styr garantcentralens verksamhet och som inrikesministeriet fastställer. Samtidigt föreslås att en del av bestämmelserna i det nuvarande reglementet överförs till lagen eftersom de hör till området för lagstiftningen. Detta gäller bl.a. de bestämmelser som handlar om villkoren för beviljande av garanti, garantins förhållande till Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd, placeringen och användningen av medel som överförts till garantcentralens fond och garantcentralinspektörens befogenheter. Närmare föreskrifter om garantcentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garantcentralens övriga verksamhet meddelas i en intern instruktion för garantcentralen som garantcentralens delegation godkänner.

För närvarande kan garanticentralens fond användas bara för att täcka en betalningsskyldighet som redan har uppkommit. Enligt propositionen skall garanticentralens fond i motsats till nuläget temporärt också kunna användas för arrangemang avsedda att hindra att det uppkommer en betalningsskyldighet som omedelbart hotar garanticentralen. De arrangemang som kan komma i fråga är närmast att det kreditinstitut (Kommunfinans) som fått betalningssvårigheter kapitaliseras med eget kapital. Eftersom garanticentralen i egenskap av den organisation som garanterar kreditinstitutets solvens inte permanent kan vara delägare i kreditinstitutet, bör kreditinstitutet betala tillbaka det kapital som garanticentralen investerat omedelbart när kreditinstitutets ekonomiska ställning medger.

I propositionen föreslås att också kommuner som för närvarande inte är medlemmar i garanticentralen kan bli medlemssamfund i garanticentralen genom ett meddelande till garanticentralens styrelse. För att långsiktigheten i verksamheten skall kunna säkerställas skall den revisionssammanslutning som skall granska garanticentralens förvaltning och räkenskaper och den garanticentralinspektör som svarar för tillsynen över garanticentralen kunna utses också för en längre tid än ett år, dock högst för fyra år.

Rätten för de kommuner som är medlemssamfund i garanticentralen att söka ändring i beslut om betalningsandelar som tas ut av kommunerna för att täcka borgensansvar föreslås bli preciserad. I propositionen föreslås att man frångår möjligheten att parallellt tilllämpa grundbesvär enligt skatteutskönningslagen och förvaltningsbesvär enligt förvaltningsprocesslagen. Betalningsandelar för medlemssamfund och borgensprovisioner skall precis som för närvarande få utsökas utan dom eller utslag i den ordning som anges i skatteutskönningslagen. Däremot skall det inte längre gå att med stöd av den nämnda lagen söka ändring genom grundbesvär i garanticentralens beslut om medlemssamfundens betalningsandelar. Men det går precis som nu att först yrka på rättelse av ett beslut hos garanticentralens delegation. Tiden för rättelseyrkande föreslås ändå bli förlängd från 14 till 30 dagar. I beslut som delegationen har fattat om ett rättelseyrkande får ändring, precis som nu, i den ordning som anges

i förvaltningsprocesslagen sökas hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Avvikande från huvudregeln enligt förvaltningsprocesslagen får beslut av garanticentralens styrelse om medlemssamfundens betalningsandelar verkställas trots att ändring har sökts.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för företagsverksamheten

Propositionen har inga konsekvenser för statsfinanserna och inte heller några direkta konsekvenser för kommunernas ekonomi.

Den föreslagna ändringen i lagens 1 § som gör det möjligt att i fråga om arrangemang som har direkt samband med skyddet mot risker bevilja garanticentralens garantier som säkerhet för fordringar som ett kreditinstitut (Kommunfinans Abp) har, gör att området för garanticentralens borgensansvar kan utvidgas. Detta ger i sin tur garanticentralens medlemskommuner ett ökat kollektivt ansvar för risker i samband med medelsanskaffning och kreditgivning. Det kan ändå anses motiverat att utöka ansvaret eftersom det baserar sig på skyddet mot risker i anslutning till kreditinstitutets medelsanskaffning och således stöder det grundläggande syfte som i lagen anges för kommunernas gemensamma medelsanskaffning. I och med propositionen övergår de risker som garderingsavtalen innebär för kreditinstitutet till riskklass noll och kreditinstitutets kreditgivning kan utvidgas i motsvarande grad.

Kommunfinans har ställt kreditvärdighetskrav på sina parter i garderingsavtalen. Bolaget har som mål att kunna skaffa medel för månligt genom att anlita parter med god kreditvärdighet.

I slutet av 2005 hade Kommunfinans över 40 garderingsavtalsparter. Med fler än 20 parter hade också ingåtts ett avtal om tilläggssäkerheter (Credit Support Annex). Med ett sådant avtal kan man komma överens om att genom säkerheter begränsa en avtalsparts totala ansvar på grund av garderingsavtal till ett visst belopp som avtalas på förhand. Under de senaste åren har det blivit vanligare att ingå avtal om tilläggssäkerheter på den internationella marknaden för garde-

ringsavtal.

Om garanticentralen beviljade garanti för alla garderingsavtal som Kommunfinans har ingått också när det gäller fordringar på parterna i garderingsavtalen, skulle det totala borgensansvaret enligt nivån i slutet av 2005 öka med ca 85 miljoner euro sammanlagt, vilket skulle utgöra ungefär 1,5 procent av garanticentralens hela borgensansvar. Det ovan nämnda beloppet har uppskattats enligt marknadsläget i slutet av 2005 och enligt det marknadsvärde som baserar sig på marknadsläget. De nämnda avtalen om tilläggssäkerheter har inte beaktats. Beaktas de säkerheter som parterna i garderingsavtalen med stöd av avtalen om tilläggssäkerheter ger Kommunfinans, hade beloppet av de ökande totala ansvarsförbindelserna under den nämnda perioden uppgått till 34,4 miljoner euro. Detta är ca 0,6 procent av garanticentralens hela borgensansvar.

Det sammanlagda beloppet av de garantier som i anslutning till skyddet mot risker inom medelsanskaffningen beviljas som säkerhet för de fordringar Kommunfinans har skall enligt lagen kunna uppgå till högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar.

Enligt 9 § i lagförslaget får garanticentralens fond avvikande från nuläget användas för temporära arrangemang avsedda att hindra att en omedelbart hotande betalningsskyldighet uppkommer. Med stöd av detta kan garanticentralen t.ex. temporärt kapitalisera ett kreditinstitut som fått betalningssvårigheter. Denna förebyggande verksamhet minskar risken för att kreditinstitutet försätts i likvidation och således också risken för att den betalningsskyldighet som baserar sig på garanticentralens garantier realiserar för garanticentralens medlemssamfund.

Enligt förslaget skall 15 § göras tydligare genom att ändring i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen får sökas hos förvaltningsdomstolen i beslut som garanticentralen har fattat om rättelse av ett medlemsamfunds betalningsandel, och att beslutet får verkställas trots att ändring har sökts. Samtidigt förlängs tiden för framställandet av rättelseyrkande enligt 15 § 1 mom. från nuvarande 14 dagar till 30 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel. Hur snabbt och effektivt betalningsandelarna verkställs

och hur tydliga verkställighetsbestämmelserna är i fråga om ändringssökande och betalningsandelar är väsentligt med tanke på systemets funktionsduglighet och trovärdighet. De ändringar som till denna del föreslås i lagen kan antas förbättra kreditinstitutets kreditvärdighet och kreditinstitutets och garanticentralens förutsättningar att även i fortsättningen upprätthålla en hög internationell kreditvärdighet.

Lagförslagets konsekvenser för konkurrensförhållandena mellan företagen är ringa, eftersom lagförslaget inte medför någon ökning av de funktioner som Kommunfinans Abp kan finansiera med medel som skaffats med garantier från Kommunernas garanticentral. Lagförslaget innebär förbättrade möjligheter för Kommunernas garanticentral och Kommunfinans Abp att skaffa förmånlig finansiering till kommuner och social bostadsproduktion för verksamhet som de redan nu finansierar. Detta får konkurrensfrämjande konsekvenser för finansieringen till den kommunala sektorn och den sociala bostadsproduktionen.

4.2. Administrativa konsekvenser och konsekvenser för de anställda

I 2 § föreslås en sådan ändring att också de 12 kommuner som för närvarande inte är medlemmar i garanticentralen kan bli medlemssamfund i garanticentralen om de vill. För dessa kommuner öppnar sig således en möjlighet att som medlemssamfund i garanticentralen utnyttja de tjänster som tillhandahålls av Kommunfinans Abp, som är det kreditinstitut som avses i lagen.

I propositionen föreslås att man frångår det reglemente som styr garanticentralens verksamhet och som inrikesministeriet fastställer. De bestämmelser i reglementet som hör till området för lagstiftningen kommer att tas in i lagen, och de övriga bestämmelser som styr garanticentralens verksamhet skall i fortsättningen ingå i en instruktion som garanticentralens delegation godkänner. Propositionen ökar garanticentralens administrativa självständighet och befriar samtidigt inrikesministeriet från administrativa uppgifter i anslutning till fastställandet av reglementet. Allt sedan ett projekt med att revidera normstyrelsen inleddes i slutet av 1980-talet har man

försökt frånga den styrning av förvaltningen som bygger på reglementen fastställda av ministerierna.

Garanticentralens revisorer och garanticentralinspektören skall i fortsättningen kunna utses för en längre mandattid än ett kalenderår i sänder. Härigenom ökar deras förutsättningar att arbeta långsiktigt, och samtidigt minskar garanticentralens och inrikesministeriets administrativa arbete i anslutning till valet av revisorer och inspektörer.

De föreslagna ändringarna påverkar inte antalet anställda vid inrikesministeriet och Kommunernas garanticentral.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet utgående från ett initiativ från styrelsen för Kommunernas garanticentral. Propositionen har varit på remiss hos finansministeriet, handels- och industriministeriet, justitieministeriet, konkurrensverket, Finlands Kommunförbund, Kommunernas garanticentral, Kommunernas pensionsförsäkring, Kommunfinans Abp, Finansinspektionen, Bankföreningen i Finland, garanticentralinspektören (Deloitte & Touche Ab) samt Helsingfors, Esbo, Uleåborgs, Träskända, Kajana och Björneborgs städer och Hattula, Muonio och Perho kommuner. Alla andra remissinstanser än Träskända stad samt Hattula, Muonio och Perho kommuner har gett ett utlåtande om propositionen.

Remissinstanserna har med undantag för finansministeriet och justitieministeriet understött förslaget som sådant eller inte haft några anmärkningar. Vissa remissinstanser betonade i alla fall att kommunerna måste informeras effektivt om de ansvarsförbindelser och risker som kommunernas gemensamma medelsanskaffningssystem medför för den kommunala sektorn. Kommunernas pensionsförsäkring fäste i sitt utlåtande vikt vid förslaget att garanticentralen i anslutning till skyddet mot risker förknippade med ett kreditinstituts (Kommunfinans Abp:s) medelsanskaffning kan bevilja garantier också som säkerhet för kreditinstitutets fordringar. Enligt Kommunernas pensionsförsäkring innebär detta en stor ändring i principen att Kommunernas garanticentral inte beviljar garantier för de åtaganden som finansiella insti-

tut som inte lyder under kommunernas bestämmanderätt har.

Finansministeriet motsatte sig det nämnda förslaget, att garanticentralen i anslutning till skyddet mot risker förknippade med ett kreditinstituts medelsanskaffning kan bevilja garantier också som säkerhet för kreditinstitutets fordringar. Finansministeriet ansåg att en verksamhet som är effektiv för kreditinstitutets ägare tryggas genom att kreditinstitutets fordringsägare beviljas garantier bara i relation till kreditinstitutets solvens. Finansministeriet förordar inte heller det förslag som skulle göra det möjligt att utse garanticentralens revisorer för en längre tid än ett år, dock högst för fyra år. Ministeriet anser att det är förenligt med de moderna riktlinjerna för god förvaltningssed (corporate governance) att också revisorerna inom den offentliga sektorn utses för ett år i sänder och byts ut regelbundet för att den behövliga karaktären av extern kontroll skall bevaras.

Utgående från utlåtandet från finansministeriet och delvis också från Kommunernas pensionsförsäkring har till 8 § i lagen fogats en bestämmelse som begränsar det sammanlagda beloppet av de garantier som i anslutning till skyddet mot risker inom medelsanskaffningen beviljas som säkerhet för ett kreditinstituts fordringar till högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar. Lagförslaget 9 § har också preciserats när det gäller syftet med garanticentralens fond och arrangemangen för beredskapskrediter. I propositionen har man hållit kvar möjligheten att utse garanticentralens revisorer för en mandattid som är längre än ett år, eftersom garanticentralen är en offentlighetsrättslig anstalt som handlar under tjänsteansvar.

Justitieministeriet såg det förslag som problematiskt enligt vilket man i fråga om betalningsandelarna för garanticentralens medlemssamfund frångår möjligheten att parallellt tillämpa grundbesvär enligt skatteutskönningslagen och förvaltningsbesvär enligt förvaltningsprocesslagen. Ministeriet ansåg att det som motvikt till de direkt utskönningsbara fordringarna vore viktigt med en rättssäkerhetsgaranti i stil med grundbesvär. Dessutom finner justitieministeriet att tidsfristen på 14 dagar för yrkande på rättelse av beslut om betalningsandelar är problematisk med tanke

på de berörda rättskydd.

Med stöd av justitieministeriets utlåtande har tiden för framställande av rättelseyrkande förlängts till 30 dagar. I propositionen har man däremot hållit fast vid det ursprungliga förslaget att slopa grundbesvären som ett parallellt rättsmedel till förvaltningsbesvären. Förvaltningsbesvären måste anses utgöra ett tillräckligt rättsmedel med tanke på att Kommunernas garanticentral, som fattar besluten om betalningsandelar, är en offentlig-rättslig anstalt vars förtroendevalda och anställda handlar under tjänsteansvar. Garanti-

centralens beslut om medlemssamfundens betalningsandelar gäller alltid kommuner i myndighetsställning, och dessa skall anses ha förutsättningar att inom de 30 dagar som anges i förvaltningsprocesslagen bedöma om ändring behöver sökas. Dessutom måste man beakta de krav som finansmarknaden ställer på kostnaderna för kommunernas gemensamma medelsanskaffning.

Utgående från utlåtandena har dessutom vissa andra korrigeringar av teknisk natur gjorts i propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

Lagen om Kommunernas garanticentral

1 §. Kommunernas garanticentral. I 2 och 3 mom. föreslås en hänvisning till den nya 1 a § som införs i lagen och som innehåller närmare bestämmelser om villkoren för garantier.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. Där preciseras de fordringar för vilka garantier beviljade av garanticentralen kan användas som säkerhet. Garantier kan precis som för närvarande beviljas som säkerhet för fordringar som sammanslutningar som finansierar kreditinstitut avsedda i lagen (Kommunfinans) har. Dessutom skall garantier kunna beviljas som säkerhet för kreditinstitutens fordringar när det är fråga om arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning till kreditinstitutet. De nämnda fordringarna, som har samband med att man skyddar sig mot ränte- och valutakursrisker och andra risker i anslutning till kreditinstitutets medelsanskaffning, börjar således i motsats till nuläget omfattas av de garantier som garanticentralen beviljar. I 8 § föreslås att det sammanlagda beloppet av ett sådant borgensansvar begränsas till högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar.

Förslaget gör det möjligt att utvidga området för garanticentralens borgensansvar, vilket också ger garanticentralens medlemskommuner ett ökat kollektivt ansvar för risker i samband med medelsanskaffning och

kreditgivning. Detta kan anses motiverat eftersom det baserar sig på skyddet mot risker i anslutning till kreditinstitutets medelsanskaffning och således stöder det grundläggande syfte som i lagen anges för kommunernas gemensamma medelsanskaffning. När garanticentralen beviljar garantier för arrangemang i anslutning till skyddet mot risker är den skyldig att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper enligt 8 §, och garantier får inte beviljas i strid med dessa principer. De andra parterna i garderingsavtalen skall t.ex. förutsättas ha hög kreditvärdighet.

1 a §. Villkor för garantier. Paragrafen är ny. Där föreskrivs närmare om villkoren för garantier. En motsvarande bestämmelse ingår för närvarande i det reglemente för garanticentralen som inrikesministeriet fastställer. De frågor som behandlas i bestämmelsen föreslås bli överförda till lagen eftersom de hör till området för lagstiftningen.

Paragrafen är förenlig med Europeiska gemenskapernas kommissions beslut från 2004, som gällde kommunernas garantisystem i Finland. Enligt beslutet utgör de statsgarantier som ett kreditinstitut (Kommunfinans Abp) får på de villkor som anges i paragrafen inte statligt stöd enligt EG-fördraget.

Enligt 1 mom. kan garanticentralen bevilja garantier för medelsanskaffning till ett kreditinstitut, om kreditinstitutet använder de anskaffade medlen för att bevilja finansiering till kommuner och samkommuner. Kreditinstitutet kan dessutom använda medlen för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på

förmånliga villkor till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt. Kreditinstitutet kan vidare i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på förmånliga villkor till sammanslutningar som helt ägs av kommuner eller samkommuner eller lyder under deras bestämmanderätt, eller till kommunala affärsverk som utför lagstadgade offentliga serviceuppgifter som ingår i kommunens verksamhetsområde eller bedriver verksamhet som direkt tjänar dessa uppgifter eller tillhandahåller andra för medborgarna nödvändiga tjänster, om tillhandahållandet av de sistnämnda tjänsterna på grund av lokala eller regionala omständigheter behövs för att säkra tillgången till eller en effektiv produktion av dessa.

Enligt 2 mom. kan ett kreditinstitut använda en del av de anskaffade medlen för att trygga sin likviditet.

2 §. Medlemssamfund. I paragrafen föreslås en sådan ändring att också de 12 kommuner som för närvarande inte är medlemmar i garanticentralen kan bli medlemssamfund i garanticentralen om de vill. En kommun blir medlem genom ett skriftligt meddelande till garanticentralens styrelse. För dessa kommuner öppnar sig då en möjlighet att som medlemssamfund i garanticentralen utnyttja de tjänster som tillhandahålls av Kommunfinans Abp, som är det kreditinstitut som avses i lagen. Alla de andra kommunerna är precis som för närvarande medlemssamfund i garanticentralen direkt med stöd av lagen. Det ska inte heller i fortsättningen gå att säga upp medlemskapet i garanticentralen.

En kommun som blir medlem i garanticentralen är ansvarig för garanticentralens åtaganden på samma sätt som de kommuner som blev medlemmar i garanticentralen när den inrättades. En ny medlem är således ansvarig för garanticentralens åtaganden oavsett om de har gjorts före eller efter medlemskapets början.

3 §. Tillsyn. Paragrafen föreslås bli ändrad på så sätt att inrikesministeriet förordnar garanticentralinspektören för högst fyra kalenderår i sänder på framställning av garanticentralens styrelse. För närvarande utses garanti-

centralinspektören för ett år i sänder, vilket kan ses som problematiskt med tanke på långsiktigheten i garanticentralinspektörens verksamhet och med tanke på det administrativa arbetet. Dessutom har uttrycket behörigt ministerium i paragrafen ersatts med inrikesministeriet, som enligt reglementet för statsrådet är det behöriga ministeriet.

5 §. Delegationen. I 1 mom. föreslås en sådan ändring att den beslutanderätt som garanticentralens delegation utövar kan överföras på något annat av garanticentralens organ eller någon person som är anställd vid garanticentralen, med stöd av en instruktion som delegationen godkänner i stället för med stöd av ett reglemente som inrikesministeriet fastställer.

Det av inrikesministeriet fastställda reglementet frångås helt och hållet i lagen. De frågor som hör till området för lagstiftningen och som tidigare ingick i reglementet skall enligt förslaget tas in i lagen, och de övriga frågor som tidigare reglerades i reglementet skall i fortsättningen regleras i en instruktion som delegationen godkänner.

7 §. Instruktion. Med hänvisning till motiveringen till 5 § skall närmare föreskrifter om garanticentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garanticentralens övriga verksamhet meddelas i en intern instruktion för garanticentralen som garanticentralens delegation godkänner. För närvarande föreskrivs om dessa frågor i reglementet, som inrikesministeriet fastställer.

8 §. Beviljande av garantier. Av de orsaker som anges i motiveringen till 5 § har i paragrafen det reglemente som inrikesministeriet fastställer ersatts med en instruktion som garanticentralens delegation godkänner. Uttrycket behörigt ministerium har på det sätt som anges i motiveringen till 3 § ersatts med inrikesministeriet i paragrafens text.

Paragrafens 2 mom. är nytt till innehållet. Där föreskrivs om en begränsning av garanticentralens verksamhet i de fall då garanticentralen i enlighet med 1 § 4 mom. i fråga om arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning, dvs. skydd mot risker, beviljar garantier som säkerhet för ett kreditinstituts (Kommunfinans Abp:s) fordringar. Då garanterar garanticentralen solvensen i förhållande till kreditinstitutet för de finansi-

ella institut som är parter till kreditinstitutet. Detta förfarande avviker från garanticentralens nuvarande verksamhet. Genom det ökar också den kommunala sektorns gemensamma ansvar för risker i samband med medelsanskaffning. Därför är det motiverat att i lagen begränsa garanticentralens befogenheter att bevilja garantier som säkerhet för kreditinstitutets fordringar. Enligt 2 mom. får de garantier som beviljas som säkerhet för kreditinstitutets fordringar sammanlagt utgöra högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar. Den nämnda procentgränsen bestäms enligt situationen vid den tidpunkt då garantierna beviljas. Om gränsen då överskrids kan garanticentralen inte bevilja garantier som säkerhet för kreditinstitutets fordringar, utan kreditinstitutet måste med egna medel ansvara för de åtaganden som överskrider gränsen.

Enligt 3 mom. kan garanticentralen precis som för närvarande bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet, om inte inrikesministeriet av särskilda skäl ger tillstånd till att garantier beviljas utan säkerhet. Paragrafen föreslås bli utökad med en bestämmelse enligt vilken garantier kan beviljas utan någon motsäkerhet för arrangemang som ett kreditinstitut skapat för att trygga sin likviditet och skydda sig mot risker. Bestämmelser som motsvarar det föreslagna tillägget ingår för närvarande i reglementet för garanticentralen och motsvarar således rådande praxis.

9 §. Ekonomiska verksamhetsprinciper. Bestämmelser som för närvarande ingår i reglementet har införts i denna paragraf eftersom de hör till området för lagstiftningen. Bestämmelserna gäller befogenheterna för garanticentralens delegation att besluta om beloppet av de medel som skall överföras till garanticentralens fond och principerna för placering av fondens medel. När fondens medel placeras skall man se till att placeringsarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas.

Enligt den föreslagna paragrafen får garanticentralens fond och arrangemang för beredskapskrediter precis som för närvarande användas för att täcka betalningsskyldigheter som har uppkommit på grundval av garantier. Dessutom får de, avvikande från nuläget, också användas för temporära arrangemang avsedda att hindra att en omedelbart hotande

betalningsskyldighet uppkommer. Med stöd av detta kan garanticentralen temporärt kapitalisera ett kreditinstitut (Kommunfinans Abp) som fått betalningssvårigheter med eget kapital. Denna förebyggande verksamhet minskar risken för att kreditinstitutet försätts i likvidation och således också risken för att den betalningsskyldighet som baserar sig på garanticentralens garantier realiserar för garanticentralens medlemssamfund. Eftersom garanticentralen i egenskap av den organisation som garanterar kreditinstitutets solvens inte permanent kan vara delägare i kreditinstitutet, bör kreditinstitutet betala tillbaka det kapital som garanticentralen investerat genast när kreditinstitutets ekonomiska ställning medger.

12 §. Revision och bokslut. I 1 mom. föreslås en sådan ändring att garanticentralens delegation kan välja en revisionsammanslutning för granskning av räkenskaperna och förvaltningen under de år som högst motsvarar delegationens mandattid. Förslaget motsvarar kommunallagens bestämmelser om val av revisorer i en kommun. För närvarande utses garanticentralens revisionsammanslutning för ett kalenderår i sänder, vilket kan ses som problematiskt med tanke på långsiktigheten i revisionsammanslutningens verksamhet och med tanke på det administrativa arbetet i anslutning till valet av sammanslutning.

I 2 mom. har hänvisningen till den upphävda bokföringslagen från 1973 (655/1973) ersatts med en hänvisning till gällande bokföringslag (1336/1997).

13 §. Garanticensalsinspektör. I paragrafen har införts bestämmelser som för närvarande ingår i reglementet för garanticentralen och som gäller garanticensalsinspektörens uppgifter och befogenheter. Orsaken till att de har införts i paragrafen är att sådana här bestämmelser till sitt innehåll hör till området för lagstiftningen. Utifrån detta har 2 mom. utökats med en bestämmelse enligt vilken garanticensalsinspektören för varje räkenskapsperiod skall avge en berättelse om garanticentralens verksamhet och ekonomi till inrikesministeriet och garanticentralens styrelse. I paragrafens nya 3 mom. föreskrivs om garanticentralens skyldighet att tillställa garanticensalsinspektören kopior av bokslutshandlingarna och revisionsberättelsen

samt övrig information som garanticentralinspektören bett om och som är nödvändig för tillsynen. Dessutom föreskrivs om garanticentralinspektörens rätt att närvara vid och föra talan på garanticentralens delegations-sammanträden och att av särskilda skäl utföra granskning i garanticentralens lokaliteter.

I 2 mom. har uttrycket behörigt ministerium på det sätt som anges i motiveringen till 3 § ersatts med inrikesministeriet i paragraf-texten.

14 §. Indrivning av betalningar. Enligt den föreslagna paragrafen får de borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som uppbärs på garantier som garanticentralen har beviljat precis som nu utan dom eller utslag utsökas i den ordning som anges i skatteutskökningslagen. Paragrafen föreslås bli utökad med en bestämmelse enligt vilken bestämmelserna i 15 § om rättelseyrkande och ändringssökande likväl skall tillämpas i fråga om rättelseyrkande och ändringssökande som gäller beslut om medlemssamfundens betalningsandelar. I propositionen föreslås därigenom att man frångår möjligheten att tillämpa grundbesvär enligt skatteutskökningslagen på beslut om betalningsandelar. I beslut om betalningsandelar kan ändring sökas genom förvaltningsbesvär efter rättelseyrkande. För närvarande kan grundbesvär och förvaltningsbesvär tillämpas parallellt. I båda besvärsförfarandena söks ändring i ett beslut hos förvaltningsdomstolen.

I beslut om borgensprovisioner som garanticentralen tagit ut av ett kreditinstitut skall ändring också i fortsättningen sökas i den ordning som anges i skatteutskökningslagen.

15 §. Rättelseyrkande och ändringssökande. Rätten för de kommuner som är medlemssamfund i garanticentralen att söka ändring i beslut om betalningsandelar som tas ut av kommunerna för att täcka borgensansvar föreslås bli preciserad i 2 mom. Betalningsandelar för medlemssamfund och borgensprovisioner skall precis som nu på det sätt som anges i 14 § kunna utsökas utan dom eller utslag i den ordning som anges i skatteutskökningslagen. Däremot skall det inte längre gå att med stöd av den nämnda lagen söka ändring genom grundbesvär i garanticentralens beslut om betalningsandelar. Enligt den föreslagna paragrafen går det däremot på

samma sätt som för närvarande att först yrka på rättelse av ett beslut hos garanticentralens delegation. Tiden i 1 mom. för framställandet av rättelseyrkande förlängs ändå från nuvarande 14 dagar till 30 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel. I beslut som delegationen har fattat om ett rättelseyrkande får ändring, precis som nu, i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen sökas hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

I 2 mom. skall enligt förslaget införas en bestämmelse enligt vilken delegationens beslut om betalningsandelar avvikande från huvudregeln enligt förvaltningsprocesslagen får verkställas trots att ändring har sökts. Hur snabbt och effektivt betalningsandelarna verkställs och hur tydliga verkställighetsbestämmelserna är i fråga om ändringssökande och betalningsandelar är väsentligt med tanke på systemets funktionsduglighet och trovärdighet och kreditinstitutets kreditvärdighet.

16 §. Jäv och tjänsteansvar. I paragrafen har hänvisningen till den upphävda lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) ersatts med en hänvisning till den gällande förvaltningslagen (434/2003).

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. Enligt 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen skall garanticentralens delegation godkänna en instruktion enligt den föreslagna lagen inom sex månader efter lagens ikraftträdande. Bestämmelserna i det reglemente för garanticentralen som gäller när lagen träder i kraft tillämpas tills en instruktion har godkänts, till den del bestämmelserna inte står i strid med den föreslagna lagen.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

I propositionen föreslås att det reglemente som garanticentralens delegation godkänner för garanticentralen och som inrikesministeriet fastställer ersätts med en intern, av delegationen godkänd instruktion för garanticentralen. I instruktionen skall meddelas närmare föreskrifter om garanticentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garanticentralens övriga verksamhet. I propositionen förutsätts såle-

des att en instruktion godkänns för garanticentralen.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. Kommunernas garanticentralers delegation skall godkänna en instruktion enligt lagen inom sex månader efter lagens ikraftträdande.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Vid inrättandet av Kommunernas garanticentral bestämdes att en kommun direkt med stöd av lagen blev medlemssamfund i garanticentralen, om inte kommunen inom tre månader efter det att lagen om Kommunernas garanticentral trätt i kraft meddelade inrikesministeriet att den inte inträder som medlemssamfund i garanticentralen. I lagen om Kommunernas garanticentral ingår ingen möjlighet för en kommun att utträda ur garanticentralen eller för en ny kommun att bli medlem i garanticentralen.

Utgångspunkten är således att ett medlemskap i garanticentralen är frivilligt för kommunerna, men en kommun som en gång har blivit medlem kan inte längre utträda ur garanticentralen. När en kommun har blivit medlem är medlemskapet obligatoriskt på samma sätt som medlemskapet i t.ex. Kommunernas pensionsförsäkring, som svarar för de kommunalt anställdas pensionsskydd. Kommunernas gemensamma medelsansaffningssystem omintetgjörs om kommunerna genom sina egna beslut i efterhand kan påverka beloppet av den förmögenhet och de inkomster som ligger till grund för garantierna. Också skyddet för fordringsägarnas rättigheter förutsätter att kommunerna, som i sista hand ansvarar för garantierna från Kommunernas garanticentral, inte genom egna beslut kan dra sig undan sitt ansvar. Verksamheten inom systemet bygger helt och hållet på det kollektiva ansvaret och kreditvärdigheten hos de kommuner som är medlemssamfund i garanticentralen.

I propositionen föreslås att också de kommuner som när lagen om Kommunernas garanticentral stiftades meddelade att de inte inträder som medlemssamfund i garanticen-

tralen skall kunna bli medlemmar om de vill. Garanticentralen har inget realiserat borgensansvar som kommunerna måste betala, och när en ny medlemskommun ansluter sig har den information om garanticentralens borgensansvar. Efter det att ett borgensansvar eventuellt har realiserats är det å andra sidan inte sannolikt att en kommun skulle vara villig att gå med som medlemssamfund i garanticentralen. Enligt propositionen kan inte heller en ny medlemskommun utträda ur garanticentralen när den väl har gått med.

Även om en kommuns medlemskap i Kommunernas garanticentral inte i egentlig mening bygger på obligatoriskt medlemskap, är det ändå motiverat att granska medlemskapet i relation till den kommunala självstyrelsen som garanteras i 121 § i grundlagen. Orsaken är att en kommun inte kan utträda ur garanticentralen när den väl har gått med. Grundlagsutskottet har i sin tolkningspraxis flera gånger fäst vikt vid att det redan i flera decennier har stiftats lagar i vanlig lagstiftningsordning om tvångsbildade samkommuner och motsvarande samverkansorgan. Grundlagsutskottet har ansett detta vara möjligt trots att påtvingat samarbete i någon mån inkräktar på den kommunala självstyrelsen. Då måste man särskilt ta hänsyn till samverkansuppgifternas överkommunala karaktär, en rationell förvaltning av uppgifterna och det faktum att beslutsmekanismen inte ger någon enskild kommun möjlighet att få ensidig beslutanderätt (GrUU 32/2001 rd). Grundlagsutskottet har också ansett att t.ex. ett påtvingat medlemskap i den kommunala pensionsanstalten bör bedömas utifrån likadana infallsvinklar och konstaterat att kommunernas och samkommunernas skyldighet till medlemskap i den kommunala pensionsanstalten enligt utskottet står i harmoni med den i grundlagen skyddade kommunala självstyrelsen (GrUU 55/2002 rd).

Verksamheten vid Kommunernas garanticentral utgör en del av kommunernas gemensamma medelsansaffningssystem och bygger helt och hållet på det kollektiva ansvaret och kreditvärdigheten hos de kommuner som är medlemssamfund i garanticentralen. Garanticentralens verksamhet vore inte möjlig utan kommunernas gemensamma ansvar. Grunderna för garanticentralens verksamhet är därmed av accentuerat överkommunal ka-

raktär, och det vore över huvud taget inte möjligt administrativt sett att sköta uppgiften på något annat sätt. Garantcentralens högsta beslutanderätt utövas av delegationen, vars ledamöter inrikesministeriet utser bland personer som Finlands Kommunförbund har föreslagit. När ledamöterna utses skall de råddande politiska styrkeförhållandena i medlemsamfundet och regionala synpunkter beaktas samt opartiskhet även i övrigt iakttagas. På så sätt har ingen kommun möjlighet att få ensidig beslutanderätt i garantcentralen. Dessutom avviker Kommunernas garanticen-

tral från kommunala samarbetsformer som bygger på påtvingat medlemskap på den punkten att det har varit frivilligt för kommunerna att bli medlemsamfund i garantcentralen, även om en kommun av ovan angivna orsaker inte kan utträda ur garantcentralen när den väl har gått med.

Av de orsaker som anges ovan anses det att den föreslagna lagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om Kommunernas garantcentral

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 juni 1996 om Kommunernas garantcentral (487/1996) 1 § 2 och 3 mom., 2 och 3 §, 5 § 1 mom., 7—9 och 12 §, 13 § 2 mom., 14 § och 15 § samt 16 § 1 mom., av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 377/1997 och 15 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag, samt

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 377/1997, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 1 a § och till 13 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Kommunernas garantcentral

För att detta syfte skall nås kan garantcentralen på det sätt som föreskrivs i 1 a § bevilja garantier för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt att medlen lånas ut till kommuner och samkommuner samt sammanslutningar som helt ägs av kommunerna eller helt lyder under deras bestämmanderätt.

För att syftet skall nås kan garantcentralen på det sätt som föreskrivs i 1 a § bevilja garantier även för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som avses i 2 mom. att medlen lånas ut till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller

producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt.

Garantier kan beviljas som säkerhet för sådana sammanslutningars fordringar som finansierar i 2 mom. avsedda kreditinstitut och, vid arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning, även som säkerhet för kreditinstituts fordringar.

1 a §

Villkor för garantier

Garantcentralen kan bevilja garantier för medelsanskaffning till kreditinstitut som avses i 1 §, om kreditinstitutet använder de anskaffade medlen

1) för att bevilja finansiering till kommuner eller samkommuner, eller

2) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på förmånliga villkor till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt, eller

3) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på förmånliga villkor till sammanslutningar som helt ägs av kommuner eller samkommuner eller lyder under deras bestämmanderätt, eller till kommunala affärsverk som utför lagstadgade offentliga serviceuppgifter som ingår i kommunens verksamhetsområde eller bedriver verksamhet som direkt tjänar dessa uppgifter eller tillhandahåller andra för medborgarna nödvändiga tjänster, om tillhandahållandet av de sistnämnda tjänsterna på grund av lokala eller regionala omständigheter behövs för att säkra tillgången till eller en effektiv produktion av dessa.

Ett kreditinstitut kan använda en del av de anskaffade medlen för att trygga sin likviditet.

2 §

Medlemssamfund

Medlemssamfund i garanticentralen är de kommuner som var medlemssamfund i garanticentralen den 1 januari 2007.

Andra kommuner kan ansluta sig till garanticentralen genom ett skriftligt meddelande till garanticentralens styrelse. De rättigheter och skyldigheter som är förknippade med medlemskapet inträder den dag då styrelsen antecknar kommunen som medlemssamfund i garanticentralen.

3 §

Tillsyn

Iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som givits med stöd av den skall övervakas av en garanticentralsinspektör. Inrikesministeriet förordnar garanticentralsin-

spektören för högst fyra kalenderår i sänder på framställning av garanticentralens styrelse.

5 §

Delegationen

Garanticentralens beslutanderätt utövas av delegationen, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller beslutanderätten enligt instruktionen för garanticentralen tillkommer något annat av garanticentralens organ eller någon person som är anställd vid garanticentralen.

7 §

Instruktion

Närmare föreskrifter om garanticentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garanticentralens övriga verksamhet meddelas i instruktionen, som godkänns av delegationen.

8 §

Beviljande av garantier

Beslut om beviljande av garantier fattas av garanticentralens styrelse eller, med stöd av instruktionen, av verkställande direktören. När garantier beviljas skall sunda och försiktiga affärsprinciper iakttas.

Vid arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning får garantier som beviljas som säkerhet för i 1 § avsedda kreditinstituts fordringar vid den tidpunkt då garantin beviljas utgöra sammanlagt högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar.

Garanticentralen kan bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet. För arrangemang som ett kreditinstitut som avses i 1 § vidtagit för att trygga sin likviditet och skydda sig mot risker kan garantier dock beviljas utan någon separat motsäkerhet. Av särskilda skäl kan garantier även annars beviljas utan säkerhet, om inrikesministeriet ger tillstånd till detta.

Borgensprovision uppbärs för garantierna.

9 §

Ekonomiska verksamhetsprinciper

Garantcentralens utgifter skall på lång sikt täckas med intäkterna av verksamheten. Garantcentralen skall för att trygga sin likviditet ha en fond och arrangera nödvändiga beredskapskrediter.

Delegationen beslutar årligen i samband med bokslutet om beloppet av de medel som skall överföras till fonden. Fondens medel skall placeras på ett sådant sätt att placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas.

Garantcentralens fond och arrangemang för beredskapskrediter får användas för att täcka betalningsskyldigheter som har uppkommit på grundval av garantier och för att bevilja ett kreditinstitut som avses i 1 § temporär finansiering i syfte att hindra att en omedelbart hotande betalningsskyldighet uppkommer för kreditinstitutet.

12 §

Revision och bokslut

För granskning av räkenskaperna och förvaltningen under de år som högst motsvarar delegationens mandattid väljer delegationen en revisionsammanslutning som godkänts av Centralhandelskammaren eller revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin. Vid revisionen iaktas i tillämpliga delar revisionslagen (936/1994).

Garantcentralen upprättar bokslut för varje kalenderår. Vid upprättande av bokslutet iaktas i tillämpliga delar bokföringslagen (1336/1997). Bokslutet godkänns av garantcentralens delegation.

13 §

Garantcentralinspektör

Garantcentralinspektören skall för varje räkenskapsperiod avge en berättelse om garantcentralens verksamhet och ekonomi till inrikesministeriet och garantcentralens styrelse. Inspektören skall utan dröjsmål under-

rätta ministeriet och styrelsen om en omständighet eller ett beslut beträffande garantcentralen som inspektören fått kännedom om i sitt uppdrag och som kan anses

1) bryta mot lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter om garantcentralen eller dess verksamhet i väsentlig grad,

2) äventyra garantcentralens fortsatta verksamhet,

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett negativt utlåtande om fastställande av bokslutet.

Garantcentralen skall tillställa garantcentralinspektören kopior av bokslutshandlingarna och revisionsberättelsen samt övrig information som inspektören bett om och som är nödvändig för tillsynen. Inspektören har rätt att närvara och yttra sig vid delegationens sammanträden. Av särskilda skäl har inspektören dessutom rätt att utföra granskning i garantcentralens lokaliteter.

14 §

Indrivning av betalningar

De borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som uppbärs på garantier som garantcentralen har beviljat får utan dom eller beslut utsökas i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). I fråga om rättelseyrkande och ändringssökande som gäller beslut om medlemssamfundens betalningsandelar gäller dock 15 §.

15 §

Rättelseyrkande och ändringssökande

Ett medlemssamfund kan till delegationen framställa ett yrkande på rättelse av ett beslut som styrelsen har fattat om medlemssamfundens betalningsandelar. Rättelseyrkandet skall framställas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel.

I beslut som delegationen har fattat om rättelse av betalningsandel får ett medlemssamfund söka ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Delegationens beslut får verkställas trots att ändring har

sökts. Även Kommunernas garanticentral får genom besvär söka ändring i beslut som meddelats med anledning av att ändring sökts. På sökande av ändring tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §

Jäv och tjänsteansvar

I fråga om jäv för förtroendevalda och anställda vid garanticentralen gäller det som i förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om jäv för tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Delegationen skall godkänna en instruktion enligt denna lag inom sex månader efter lagens ikraftträdande. Bestämmelserna i det reglemente som gäller när denna lag träder i kraft tillämpas till dess att en instruktion enligt denna lag har godkänts, om inte något annat följer av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 juni 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

|

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Lag

om ändring av lagen om Kommunernas garanticentral

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 1996 om Kommunernas garanticentral (487/1996) 1 § 2 och 3 mom., 2 och 3 §, 5 § 1 mom., 7—9 och 12 §, 13 § 2 mom., 14 § och 15 § samt 16 § 1 mom., av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 377/1997 och 15 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag, samt

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 377/1997, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 1 a § och till 13 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Kommunernas garanticentral

För att detta syfte skall nås kan garanticentralen bevilja garantier för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt att medlen lånas ut till kommuner och samkommuner samt sammanslutningar som helt ägs av kommunerna eller helt lyder under deras bestämmanderätt.

För att syftet skall nås kan garanticentralen bevilja garantier även för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som avses i 2 mom. att medlen lånas ut till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt.

Föreslagen lydelse

1 §

Kommunernas garanticentral

För att detta syfte skall nås kan garanticentralen på det sätt som föreskrivs i 1 a § bevilja garantier för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som direkt eller indirekt ägs av kommunerna eller lyder under kommunernas bestämmanderätt att medlen lånas ut till kommuner och samkommuner samt sammanslutningar som helt ägs av kommunerna eller helt lyder under deras bestämmanderätt.

För att syftet skall nås kan garanticentralen på det sätt som föreskrivs i 1 a § bevilja garantier även för sådan medelsanskaffning till kreditinstitut som avses i 2 mom. att medlen lånas ut till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt.

Garantier kan beviljas som säkerhet för sådana sammanslutningars fordringar som finansierar i 2 mom. avsedda kreditinstitut och, vid arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning, även som säkerhet för kreditinstituts fordringar.

1 a §

Villkor för garantier

Garantcentralen kan bevilja garantier för medelsanskaffning till kreditinstitut som avses i 1 §, om kreditinstitutet använder de anskaffade medlen

1) för att bevilja finansiering till kommuner eller samkommuner, eller

2) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på förmånliga villkor till sammanslutningar som anges av statliga myndigheter och som hyr ut eller producerar och håller bostäder på sociala grunder, eller till sammanslutningar som lyder under sådana sammanslutningars bestämmanderätt, eller

3) för att i enlighet med Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd bevilja finansiering på förmånliga villkor till sammanslutningar som helt ägs av kommuner eller samkommuner eller lyder under deras bestämmanderätt, eller till kommunala ö-färsverk som utför lagstadgade offentliga serviceuppgifter som ingår i kommunens verksamhetsområde eller bedriver verksamhet som direkt tjänar dessa uppgifter eller tillhandahåller andra för medborgarna nödvändiga tjänster, om tillhandahållandet av de sistnämnda tjänsterna på grund av lokala eller regionala omständigheter behövs för att säkra tillgången till eller en effektiv produktion av dessa.

Ett kreditinstitut kan använda en del av de anskaffade medlen för att trygga sin likviditet.

2 §

Medlemssamfund

Medlemssamfund i garantcentralen är kommunerna. En kommun kan låta bli att inträda som medlemssamfund genom att skriftligen meddela det till behörigt ministerium inom tre månader efter lagens ikraftträdande.

2 §

Medlemssamfund

Medlemssamfund i garantcentralen är de kommuner som var medlemssamfund i garantcentralen den 1 januari 2007.

Andra kommuner kan ansluta sig till garantcentralen genom ett skriftligt meddelande till garantcentralens styrelse. De rät-

Gällande lydelse

3 §

Tillsyn

Iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som givits med stöd av den skall övervakas av en garanticentralinspektör. Behörigt ministerium förordnar garanticentralinspektören på framställning av garanticentralens styrelse.

5 §

Delegationen

Garanticentralens beslutanderätt utövas av delegationen, om inte något annat stadgas i denna lag eller beslutanderätten enligt reglementet för garanticentralen till kommer något annat av garanticentralens organ eller någon person som är anställd vid garanticentralen.

7 §

Reglemente

Om sammansättningen av och mandattiden för garanticentralens organ, om deras uppgifter samt om annan verksamhet som de bedriver meddelas nödvändiga föreskrifter i reglementet, som delegationen godkänner och behörigt ministerium fastställer.

8 §

Beviljande av garantier

Beslut om beviljande av garantier fattas av garanticentralens styrelse eller, med stöd av ett reglemente, av verkställande direktören. När garantier beviljas skall sunda och försiktiga affärsprinciper iakttagas.

Föreslagen lydelse

tigheter och skyldigheter som är förknippade med medlemskapet inträder den dag då styrelsen antecknar kommunen som medlemsamfund i garanticentralen.

3 §

Tillsyn

Iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som givits med stöd av den skall övervakas av en garanticentralinspektör. *Inrikesministeriet* förordnar garanticentralinspektören *för högst fyra kalenderår i sänder* på framställning av garanticentralens styrelse.

5 §

Delegationen

Garanticentralens beslutanderätt utövas av delegationen, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller beslutanderätten enligt *instruktionen* för garanticentralen till kommer något annat av garanticentralens organ eller någon person som är anställd vid garanticentralen.

7 §

Instruktion

Närmare föreskrifter om garanticentralens organ, om deras sammansättning, uppgifter och mandattid och om garanticentralens övriga verksamhet meddelas i instruktionen, som godkänns av delegationen.

8 §

Beviljande av garantier

Beslut om beviljande av garantier fattas av garanticentralens styrelse eller, med stöd av *instruktionen*, av verkställande direktören. När garantier beviljas skall sunda och försiktiga affärsprinciper iakttagas.

Vid arrangemang som har direkt samband med medelsanskaffning får garantier

Garanticentralen kan bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet. Av särskilda skäl kan garanti beviljas även utan säkerhet, om behörigt ministerium ger tillstånd till detta.

Borgensprovision uppbärs för garantierna.

9 §

Ekonomiska verksamhetsprinciper

Garanticentralens utgifter skall på lång sikt täckas med intäkterna av verksamheten. Garanticentralen skall för att trygga sin likviditet ha en fond, *som förkovras och används enligt vad som bestäms i reglementet, samt arrangera nödvändiga beredskapskrediter.*

12 §

Revision och bokslut

Garanticentralens räkenskaper och föaltning skall granskas av en av Centralhaelskammaren eller revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisionssammanslutning som utses av garanticentralens delegation för ett kaleerår

som beviljas som säkerhet för i 1 § avsedda kreditinstituts fordringar vid den tidpunkt då garantin beviljas utgöra sammanlagt högst fyra procent av det totala beloppet av garanticentralens borgensansvar.

Garanticentralen kan bevilja garantier endast mot tillräcklig säkerhet. *För arrangemang som ett kreditinstitut som avses i 1 § vidtagit för att trygga sin likviditet och skydda sig mot risker kan garantier dock beviljas utan någon separat motsäkerhet.* Av särskilda skäl kan garantier även *annars* beviljas utan säkerhet, om *inrikesministeriet* ger tillstånd till detta.

Borgensprovision uppbärs för garantierna.

9 §

Ekonomiska verksamhetsprinciper

Garanticentralens utgifter skall på lång sikt täckas med intäkterna av verksamheten. Garanticentralen skall för att trygga sin likviditet ha en fond *och* arrangera nödvändiga beredskapskrediter.

Delegationen beslutar årligen i samband med bokslutet om beloppet av de medel som skall överföras till fonden. Fondens medel skall placeras på ett sådant sätt att placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet tryggas.

Garanticentralens fond och arrangemang för beredskapskrediter får användas för att täcka betalningsskyldigheter som har uppkommit på grundval av garantier och för att bevilja ett kreditinstitut som avses i 1 § temporär finansiering i syfte att hindra att en omedelbart hotande betalningsskyldighet uppkommer för kreditinstitutet.

12 §

Revision och bokslut

För granskning av räkenskaperna och förvaltningen under de år som högst motsvarar delegationens mandattid väljer delegationen en revisionsammanslutning som godkänts av Centralhandelskammaren eller revisionsnämnden för den offentliga för-

Gällande lydelse

i sänder. Vid revisionen iakttas i tillämpliga delar revisionslagen (936/94).

Garantcentralen uppgör bokslut för varje kalenderår. Vid uppgörande av bokslutet iakttas i tillämpliga delar bokföringslagen (655/73). Garantcentralens bokslut godkänns av garantcentralens delegation.

13 §

Garantcentralensinspektör

Garantcentralensinspektören skall utan dröjsmål lämna en anmälan till garantcentralens styrelse och behörigt ministerium om en omständighet eller ett beslut beträffande garantcentralen som han fått kännedom om i sitt uppdrag som kan anses

- 1) bryta mot lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter om garantcentralen eller dess verksamhet i väsentlig grad,
- 2) äventyra garantcentralens fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett negativt utlåtande om fastställande av bokslutet.

14 §

Indrivning av betalningar

De borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som uppbärs på garantier, som garantcentralen har beviljat får utan dom eller utslag utsökas i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg

Föreslagen lydelse

valtningen och ekonomin. Vid revisionen iakttas i tillämpliga delar revisionslagen (936/1994).

Garantcentralen upprättar bokslut för varje kalenderår. Vid upprättande av bokslutet iakttas i tillämpliga delar bokföringslagen (1336/1997). Bokslutet godkänns av garantcentralens delegation.

13 §

Garantcentralensinspektör

Garantcentralensinspektören skall för varje räkenskapsperiod avge en berättelse om garantcentralens verksamhet och ekonomi till inrikesministeriet och garantcentralens styrelse. Inspektören skall utan dröjsmål underrätta ministeriet och styrelsen om en omständighet eller ett beslut beträffande garantcentralen som inspektören fått kännedom om i sitt uppdrag och som kan anses

- 1) bryta mot lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter om garantcentralen eller dess verksamhet i väsentlig grad,
- 2) äventyra garantcentralens fortsatta verksamhet,
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett negativt utlåtande om fastställande av bokslutet.

Garantcentralen skall tillställa garantcentralensinspektören kopior av bokslutshandlingarna och revisionsberättelsen samt övrig information som inspektören bett om och som är nödvändig för tillsynen. Inspektören har rätt att närvara och yttra sig vid delegationens sammanträden. Av särskilda skäl har inspektören dessutom rätt att utföra granskning i garantcentralens lokaler.

14 §

Indrivning av betalningar

De borgensprovisioner och de betalningsandelar för medlemssamfund som uppbärs på garantier som garantcentralen har beviljat får utan dom eller beslut utsökas i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg

(367/61).

15 §

Rättelseyrkande och ändringssökande

Ett medlemssamfund kan till delegationen framställa ett yrkande på rättelse av ett beslut som styrelsen har fattat om medlemssamfundens betalningsandelar. Rättelseyrkande skall framställas inom 14 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel.

I beslut som delegationen har fattat om rättelse av betalningsandel får ett medlemssamfund söka ändring hos länsrätten i Nylands län inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. På besvär tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996). Även Kommunernas garanticentral får söka ändring i beslut som meddelats med anledning av besvär.

16 §

Jäv och tjänsteansvar

Om jäv för förtroendevalda och anställda vid garanticentralen gäller vad som stadgas om jäv för tjänstemän i lagen om förvaltningsförfarande (598/82).

(367/1961). *I fråga om rättelseyrkande och ändringssökande som gäller beslut om medlemssamfundens betalningsandelar gäller dock 15 §.*

15 §

Rättelseyrkande och ändringssökande

Ett medlemssamfund kan till delegationen framställa ett yrkande på rättelse av ett beslut som styrelsen har fattat om medlemssamfundens betalningsandelar. Rättelseyrkandet skall framställas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet om betalningsandel.

I beslut som delegationen har fattat om rättelse av betalningsandel får ett medlemssamfund söka ändring hos *Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär* inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. *Delegationens beslut får verkställas trots att ändring har sökts.* Även Kommunernas garanticentral får *genom besvär* söka ändring i beslut som meddelats *med anledning av att ändring sökts.* På sökande av ändring tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

16 §

Jäv och tjänsteansvar

I fråga om jäv för förtroendevalda och anställda vid garanticentralen gäller det som i *förvaltningslagen (434/2003)* föreskrivs om jäv för tjänstemän.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Delegationen skall godkänna en instruktion enligt denna lag inom sex månader efter lagens ikraftträdande. Bestämmelserna i det reglemente som gäller när denna lag träder i kraft tillämpas till dess att en instruktion enligt denna lag har godkänts, om inte något annat följer av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
